

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кжм 38/06
04.04.2006. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу за малолетнике састављеном од судија: Слободана Газиводе, председника већа, Соње Манојловић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Снежаном Меденицом, записничарем, у кривичном предмету сада пунолетног АА и др., због кривичног дела крађа возила из члана 174. КЗ РС и др., одлучујући о жалби бранилаца сада пунолетних АА и ББ – адвоката АБ, изјављеној против решења Окружног суда у Прокупљу Км.5/06 од 22.02.2006. године, у седници већа одржаној дана 04.04.2006. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

Поводом жалбе браниоца сада пунолетних АА и ББ, а по службеној дужности, ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ решење Окружног суда у Прокупљу Км.бр.5/06 од 22.02.2006. године, тако што Врховни суд Србије према сада пунолетнима АА и ББ ОБУСТАВЉА поступак, на основу члана 354. тачка 3. ЗКП у вези члана 40. став 2. Закона о малолетним учиниоцима кривичног дела и кривичноправној заштити малолетних лица, а жалба браниоца ОДБИЈА СЕ као неоснована.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Окружног суда у Прокупљу Км.бр.5/06 од 22.02.2006. године, према малолетнима АА и ББ је због извршења кривичног дела крађе возила из члана 174. КЗ РС у стицају са кривичним делом оштећења туђе ствари из члана 176. став 1. КЗ РС у саизвршилаштву изречена васпитна мера појачаног надзора од стране родитеља, те одређено да ће ова мера трајати најмање шест месеци, а највише две године, о чему ће суд накнадно одлучити.

Истим решењем оштећени "ВВ", и "ГГ" су ради остваривања имовинско-правног захтева упућени на парницу, те одлучено да трошкови поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Против овог решења жалбу је изјавио бранилац АА и ББ – адвокат АБ, због непотпуно утврђеног чињеничног стања и повреде кривичног закона, са предлогом да Врховни суд укине побијано решење и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлуку.

Републички јавни тужилац у допису Ктж.бр.666/06 од 23.03.2006. године, предложио је да се жалба браниоца сада пунолетних АА и ББ одбије као неоснована.

Врховни суд Србије одржао је седницу већа на којој је размотрио списе предмета, испитао побијано решење у смислу члана 380. ЗКП, па је по оцени жалбених навода нашао:

Неосновано се жалбом браниоца првостепено решење побија због непотпуно утврђеног чињеничног стања и указује да није на поуздан начин утврђена висина причињене штете оштећенима "ГГ", чији аутобус су

критичном приликом малолетници ставили у погон и са аутобуске станице у __ одвезли и паркирали у дворишту __. Висина штете утврђена је на основу фотодокументације и записника о процени штете, те исказа оштећених – представника "ГГ", који немају разлога да неосновано терете малолетнике, па су жалбени наводи у овом делу оцењени неоснованим.

На потпуно и правилно утврђено чињенично стање, првостепени суд је правилно применио кривични закон када је нашао да се у радњама малолетних, сада пунолетних АА и ББ стичу сви елементи кривичног дела крађе возила из члана 174. КЗ РС у саизвршилаштву, у стицају са кривичним делом оштећења туђе ствари из члана 176. став 1. КЗ РС.

Жалбом браниоца малолетника оспорава се њихова намера да присвоје одузето возило, али како им није стављено на терет да су возило одузели у намери да њиховим присвајањем прибаве себи противправну имовинску корист, већ им је стављено на терет да су возило одузели у намери да га употребе за возњу, што су и учинили, то су жалбени наводи и у овом делу оцењени неоснованим.

Међутим, како је одредбом члана 40. став 2. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправне заштите малолетних лица прописано да се пунолетном лицу које је кривично дело учинило као малолетник, а у време суђења није навршило 21 годину, може изрећи одговарајућа васпитна мера (посебне обавезе, мера појачаног надзора од стране органа старатељства или мера упућивања у васпитно-поправни дом), а из разлога предвиђених чланом 28. Закона и казна малолетничког затвора, те како је АА и ББ првостепеним решењем изречена васпитна мера појачаног надзора од стране родитеља за дела која су извршила као малолетници, а у међувремену су обојица постали пунолетни и у време одлучивања о жалби нису навршили 21 годину живота, имајући у виду и чињеницу да је жалба изјављена само у њихову корист, те се одлука не сме изменити на њихову штету, Врховни суд је нашао да не постоји законска могућност даљег задржавања васпитне мере појачаног надзора органа старатељства. Стога је по службеној дужности преиначио првостепено решење и обуставио поступак сходно одредби члана 354. тачка 3. ЗКП у вези члана 40. став 2. Закона о малолетним учиниоцима кривичног дела и кривичноправној заштити малолетних лица.

Са свега изложеног, донета је одлука као у изреци.

Председник већа-судија

Слободан Газивода, с.р.

Записничар,

Снежана Меденица, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

љи